

РЕШЕНИЕ

№ 17207

гр. София, 05.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в публично заседание на 05.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **5796** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2 от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „МЕЖДУЧАСИЕ ТЕХ“ ООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район П.,[жк], [улица], представлявано от управителя М. Н. К., чрез адв. Т. Н., със съдебен адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], ет. 7, ап. 21, срещу Решение № ПО-47/15.05.2025 г. на и.д. Директор на ТД на НАП-гр.С., с което е оставена без уважение жалбата на оспорващия против Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ № С.-023-0000809/21.03.2025 г., издадено от Г. Ш. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, необосновано и неправилно. С оглед на това се иска отмяна на решението и на издаденото ПНОМ.Излага се, че липсват доказателства за реална опасност от осуетяване на вземането.В с.з. жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът – Директор на ТД на НАП-гр.С., чрез юрк. Г., оспорва жалбата като я счита за неоснователна и недоказана и моли Съда да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.Алтернативно прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд-София град, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, становищата на страните, и след направената служебна проверка за

законосъобразност на акта съгласно изискванията на ДОПК, намери следното:

Постъпилата пред съда жалбата е в законоустановения срок за оспорване и при наличието на правен интерес от оспорване на акта, поради което се явява процесуално допустима.

Съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

Издадено е Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК с изх. № С.-023-0000809/21.03.2025 г. от Г. Ш. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Постановлението е издадено във връзка с постъпило мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ с № Р-22220424004524-039-001/10.03.2025 г. от М. Г. Г., главен инспектор по приходите, в качеството на ръководител ревизия. Искането за налагане на ПОМ е направено в хода на възложена ревизия на дружеството със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22220424004524-020-001/09.09.2024 г., връчена по електронен път на 24.09.2024 г., със срок за извършването ѝ до 24.02.2025 г., изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-22220424004524-020-002/19.12.2024 г., връчена по електронен път на 09.03.2025 г. Издаден е Ревизионен доклад № Р- 22220424004524-092-001/10.03.2025 г., връчен по електронен път на 16.03.2025 г. Издадена е Заповед за спиране на производство № Р-22220424004524-023-001/01.04.2025 г., връчена по електронен път на 06.04.2025 г. Искането за налагане на ПОМ е изготвено и изпратено преди издаването на заповед за спиране на ревизионното производство.

Ревизията е за определяне на задължения за корпоративен данък за периода 01.01.2018 г. до 31.12.2023 г. и ДДС за периода 21.01.2019 г. до 31.12.2023 г. на „МЕЖДУЧАСИЕ ТЕХ“ ООД с ЕИК[ЕИК].

В хода на ревизията са анализирани първични документи и счетоводни регистри на дружеството. Установено е, че дружеството е получавало приходи от извършвана дейност - образователни услуги. Същите не са отчитани като приходи в пълен размер в периода на получаването им. Същевременно е установено, че дружеството е натрупало оборот за регистрация по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС през месец май 2019 г., но не е подало заявление за регистрация. Съгласно чл. 102, ал. 3 от ЗДДС е начислен ДДС в размер на 54 247,09 лв. и лихви към него в размер на 18 414,20 лв., общо 72 661,28 лв. задължения.

Целта на предварителните обезпечителни мерки е предотвратяване на разпореждане с активи и парични средства на дружеството.

В хода на ревизионното производство са представени справки за имуществено състояние на ревизираното дружество. Съгласно същите от извършени справки в информационните системи на НАП, е констатирано, че размерът на активите, които дружеството притежава, са в значително по-малък размер от предполагаемия размер на задължението. След направено проучване от публичния изпълнител в информационната система на НАП, е установено, че ревизираното лице няма недвижимо имущество. Няма данни дружеството да притежава дружествени дялове в други търговски дружества. Няма данни дружеството да притежава МПС. Има данни дружеството да притежава банкова сметка в „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ АД.

Съгласно Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ, ревизиращият екип е установил, че очакваният размер на задълженията, които ще бъдат

допълнително установени с ревизионния акт и ще подлежат на внасяне, са както следва: главница 54 247,09 лв. и лихва към него в размер на 18 414,20 лв., изчислена към 07.03.2025 г., общо 72 661,28 лв. задължения.

За тази сума по искане на ревизиращия орган е издадено обжалваното ПНПОМ с изх. № С.-023-0000809/21.03.2025 г.

С ПНПОМ изх. № С.-023-0000809/21.03.2025 г., издадено на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК са наложени обезпечителни мерки върху имущество на жалбоподателя „МЕЖДУЧАСИЕ ТЕХ“ ООД, с ЕИК[ЕИК], както следва:

1. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в:

- ТБ/доставчик на платежни услуги ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА за сумата от 72661.29 лв.

ПНПОМ с изх. № С.-023-0000809/21.03.2025 г. е връчено на задълженото лице на 06.04.2025 г. на декларирания от него електронен адрес за кореспонденция с И. чрез активиране на електронна препратка от електронен адрес [електронна поща] с IP адрес 78.154.14.240.

Изпратено е запорно съобщение на основание чл. 202, ал. 1/ал. 7 от ДОПК с изх.№ С.-003-0022326/21.03.2025 г. до „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ АД. Получен е отговор на запорно съобщение от банката, запорът е наложен и по сметката на длъжника констатирани недостатъчно авоари за обезпечаване на вземането.

Дружеството е обжалвало издаденото ПНОМ и с Решение № ПО-47/15.05.2025 г. на Директор на ТД на НАП-гр.С. жалбата е оставена без уважение.

При така установените факти, Съдът достигна до следните правни изводи:

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган – Директор на ТД на НАП-гр.С..Постановено е в рамките на установения в чл.197, ал.1 ДОПК срок от получаване на жалбата, като в него са изложени подробни съображения, основани на приетите за установени факти, мотивирали органа да потвърди обжалваното постановление. При издаването не са допуснати нарушения на материалния закон и съществено нарушение на административно производствените правила.

Съгласно чл.197, ал.3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл.121, ал.2 и чл.195, ал.5 ДОПК.

Съдът констатира, че първото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.1 ДОПК в конкретния случай не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото от дружеството са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна

отмяна на наложения съгласно чл.121, ал.1 ДОПК заповест за спиране на вземанията му от банки.

Второто отменително основание по чл.197, ал.3, пр.2 ДОПК в случая също не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл.121, ал.1 ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл.209, ал.2, т.1-8 ДОПК не се изисква и затова неговата липса не обуславя отмяната им. Общото правило по чл.195, ал.1 ДОПК, предвиждащо, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл.165 ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл.121, ал.1, пр.1 ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

Не е налице и третото отменително основание. Спорните предварителни обезпечителни мерки са наложени при стриктно спазване на изискванията на чл.121, ал.1 ДОПК.

Съгласно чл.121, ал.1 ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. ПНОМ е издадено в съответствие с чл.121, ал.1 ДОПК, а именно: от публичния изпълнител, в хода на висящо ревизионно производство, по мотивирано искане на орган по приходите, с цел да се предотвратят сделки и действия по разпореждане с имуществото на ревизираното дружество, които биха довели до невъзможност събирането на публични държавни вземания. Съгласно чл.121, ал.3 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. Съдът намира, че не е нарушена разпоредбата на чл.121, ал.3 ДОПК. Разпоредбата на чл.121, ал.3 ДОПК следва да бъде тълкувана съобразно систематичното ѝ място, като се държи сметка на засиления държавен интерес, регламентиран в чл.121, ал.1 ДОПК: за събирането на публични държавни вземания. От друга страна всяко обезпечение неминуемо води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл.121, ал.3 ДОПК предвижда налагането изборително на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето.

Не е основателно възражението, че липсва обезпечителна нужда. При вдигане на заповестта за спиране на вземането на фиска остава необезпечено, липсват гаранции, че същото ще бъде събрано. В хода на ревизионното производство са установени задължения, които то не е декларирало, а органите по приходите считат, че са дължими. Налагането на заповест до размера на очакваното публично вземане по сметката на дружеството, Съдът намира, че не е в нарушение на разпоредбата на чл.198, ал.2 и чл.195, ал.7 ДОПК.

С оглед горното, прилагането на процесната обезпечителна мярка се явява допустимо и законосъобразно, с оглед засиления обществен интерес, презюмиран от разпоредбата на чл.121,

ал.1 ДОПК.

Съдът приема за правилни изводите в обжалваното решение, че наложените предварителни обезпечителни мерки са законосъобразни, при наличие на предпоставките по чл.121, ал.1 ДОПК.

С оглед на горното Съдът прецени жалбата за неоснователна и като такава следва да я отхвърли.

Ответникът претендира своевременно присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което според изхода на спора е основателно е следва да се уважи. Жалбоподателят следва да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. или 51,13 евро на основание чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.37, ал.1 ЗПП и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.197, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „МЕЖДУЧАСИЕ ТЕХ“ ООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район П.,[жк], [улица], представлявано от управителя М. Н. К., чрез адв. Т. Н., със съдебен адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], ет. 7, ап. 21, срещу Решение № ПО-47/15.05.2025 г. на Директор на ТД на НАП-гр.С..

ОСЪЖДА „МЕЖДУЧАСИЕ ТЕХ“ ООД, с ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП-гр.С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 51,13 евро.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: